

טכניקון

להשתלמות
הקצועית
והתכנית

חנן ישראלי להנשות טכנאים

רדיו - אלקטרוניקה
שרטוט מכונות
שרטוט בנין
ארכיטקטורה ועיצוב פנים

חנן ישראלי לגרפיקה שימושית

גרפיקה שלב א'
גרפיקה שלב ב'

בגרות ומוקדמות

מורים אקדמאים מובחרים. ציוד משוכלל. מעבדות מודרניות
ספרי לימוד ותקצירים בהוצאת בית הספר. טיפול אינדיבידואלי

פרטים והרשמה מ-8 בבקר עד 8 בערב

ירושלים
רחוב יפו 33
בית יואל

חיפה
רחוב ביאליק 17

תל-אביב
רחוב השרון 23
בית השרון מול בית הוד
רחוב אלנבי 76
רחוב דיזנגוף 86

דחף חיפה

רכש כרטיס פיס שלם וזכה

מר דוד בורוביץ מרחוב בני-הודיה 122, תל-אביב, זכה ב-10,000 ל"י בהגרלת הספרים 4/63 של מפעל הפיס. מספר הספר 306344.

"לוי"ד"

המכון הבינלאומי להתכתבות

אלפי מכתבים
לפי שיטה אמריקאית
פרוספקט חינם
תל-אביב, ת.ד. 4185

בקרן
בתערוכת
תל-אביב
כנס
מלכי
ישראל

פתוח
מ"ב בבקר
עד חצות

ובכן, רבותי, כמה שוחד קיבלתם ממשפחת בן-גוריון עבור מאמר זה? שואל, בפשטות, הקורא עמרם מצורי, מירושלים. כתגובה על הכתבה "השמועות סביב עמוס בן-גוריון" (העולם הזה 1325). פחות חדשני הוא הקורא בנימין גולה, מרמת-גן, הכותב: "רק העולם הזה מסוגל להזכיר את עמוס בן-גוריון פעמיים בגליון אחד בשתי צורות הפור-כות - להגן עליו (בעמוד 7) מפני גל ההשמעות האנונימיות, ולהתקיף אותו (בעמוד 10) על חלקו בקנוניה העכורה להפסקת החקירה בפרשת שפיגל. לזה באמת ייקרא, בלי מורא, בלי משוא-פנים."

גם ההחשדה וגם המחמאה מפתיעות אותנו, בי-מיקצת. נידמה כי אחרי 13 שנים של קיום מערכת זו שוב אין צורך לחזור על עיקרון זה: שאין אנו מנהלים מלחמת פרטיות, וכי אנו מטפלים בכל אדם בהתאם לנסיבות המיקרה הגדון. מזה כמה שנים אנו טוענים השכם והערב כי המ-שך כהונתו של עמוס בן-גוריון בתפקיד אחראי ב-מישטרת ישראל הוא בדרך שערווריה. אחרי שחברו ומגיננו, יחזקאל סהר, נידון למאסר בגללו, ואחרי שהספיק להעביר כימעט ללא תקנה את האחירה ב-מישטרה, היה אדם בעל שם אחר מסיק מומן את המסקנות, מתפטר מרצונו ובוחר בעיסוק אחר. דחיקא פרשת שפיגל מוכיחה שוב, בכל החומרה, מה רבה הסכנה הכרוכה בהימצאות איש כזה בתפ-קיד כזה. שהרי עמוס בן-גוריון אינו יכול ללחום למען ההגינות נגד הקנוניה העכורה. אפילו מתקומם עמוס בלבד נגד הקנוניה ההופכת ללעג את פעולתו בפרשה זו - לא הוא האיש היכול להרים את נס המרד בנסיבות אלה.

אולם יש הבדל תהומי בין התביעה הציבורית, ה-גלויה והנוצות, להעבירו מתפקידו - לבין מסע-לחישות בכוער, הטופל עליו האשמות-שחא והמערב בעניין גם את בני-משפחתו החפיים-מפשע. יהיה חשבוננו הציבורי והאישני עם עמוס בן-גוריון כאשר יהיה - לא ניתן את ידנו למסע כזה, ואנחנו נשים אותו לאל. לא כדי לעשות טובה לעמוס, אלא כדי להישאר נאמנים לעצמנו ולעקרונותינו.

שאלת השאלה: אם כן, מי פיברק את מסע-לחיש-שות? מי אירגן אותו? התנופה העצומה של המסע בכל רחבי הארץ, עוד לפני פירסום הרמז הראשון עליו בעתון כלשהו, מעורר את החשד כי הוא אורגן ביד אמונה. אם-כן, ידו של מי היתה זו? עמוס עצמו השמיץ שתי גירסות. לדיפלומטים זרים אמר כי הדתיים ביטלו את התבטול כתגובה על פרשת שפיגל. לעתונאים אמר כי הדבר יצא מבית הפרושה של אורי אבנרי. שתי הגירסות כוזבות. הדתיים נכנסו לעניין רק בשלב מאוחר, כשהגיעו השמועות לאוניברסיטה. הגירסה השנייה מח-מיאה - כי היא צופנת בחובה את האמונה כי יש לנו אלפי סוכנים בכל רחבי הארץ, המסוגלים להפיץ שמועות על-פה - אך כוזבת לא פחות. אחת הגירסות שהועלו אצלנו מן הרגע הראשון היא שהיתה זאת פרובוקציה מתוכננת, שנועדה ל-הפיל את העולם הזה בפח. כאשר הגיע גליונו מי לפני שבועיים לכלל גיבוש סופי, כבר הגיעו אלינו השמועות מכמה כיוונים שונים. בין המודיעים היה איש גביה במנגנון-החושך, שנתן לנו תיאור ממצה ביותר. תיאור זה הכיל פרטי-פרטים - אך מן ה-סוג שלא ניתן לאמת אותם, אלא באמצעות מנגנון-החושך עצמו.

אילו היינו תמימים, היינו במהרים לפני שבועיים לפרסם את הסקופ העצום בשער ובכתבת-ענק - ועמוס היה יכול לתבוע מאתנו, ובצדק, פיצויים עצומים על הוצאת-דיבה. אולם בעתון זה נהגים כללים מדוקדקים של חקירה ואימות. לכן הסתפקנו בפירסום תצפית קצרה, בדבר עצם קיום השמועה, מבלי לזהות שום איש (העולם הזה 1324).

האם היתה כאן פרובוקציה? את זאת לא נדע, מן הסתם, לעולם. אני כשלעצמי איני נוטה להאמין בכך. בפרשה כולה נראית לי יותר בבוזא נאמנה של המצב בצמרת המדינה, ושל משבר-האימון ה-כללי השורר בה, מאשר ניסיון מכון של מישוה. ★ ★ ★

בחדאי תזכור את הכתבה על בית-הספר בעירית העולים מעלות. בין היתר, סופר שם על מאמציה של המנהלת, הגברת בילהה שביט, להשיג למען בית-הספר מכונית-שיכפול. נכתב: "חסרות עדיין 150 ל"י מי יתרום אותן?"

למחרת הופעת העתון הגיע למערכת מכתב מאת איש-מסחר ידוע, שהוא גם אחד מקוראיו העקביים של העולם הזה. הוא צירף המחאה, בתוספת ברכת הצלחה. תרומה שניה הגיעה מיד לאחר מכן מעורך-דין תל-אביבי מפורסם, אשר גם הוא בקיש להישאר בעילום-שם. את היתרה תרמה המערכת עצמה, וה-שבוע נשלחה אל בית-הספר במעלות ההמחאה. אורו עורך-דין תל-אביבי העלה גם הצעה נוספת: שהעולם הזה יפנה אל קוראיו מכל הגילים לתרום ספרים לתלמידי ישובי עולים. "בית-הספר בישובי העולים אינו יכול לעשות את המלאכה כולה", כתב. "גם הבית הייב לתרום את חלקו. ובית שאין בו ספר עברי - מפני שהאב אינו יכול להרשות ל-עצמו לקנות ספרים - אינו יכול לתרום את מלוא התרומה ליצירתו של אורח-המחר של ישראל."

איש כפ